

Magazine - N° 6

We sluiten 2013 af in schoonheid, met de Agoria E-government award voor innovatie voor het nieuwe softwaresysteem be.care. Niet minder dan 30 inzendingen van zowel lokale, regionale als federale overheden dongen mee. Een erkenning van heel veel werk gerealiseerd door een groot aantal medewerkers van het NICC. Be.care, dat uitgebreid aan bod kwam in het vorige mini magazine, zorgt voor een optimalisatie, registratie en digitalisatie van het traject van de overtuigingsstukken binnen het NICC.

In dit nummer praten we over het onderzoek naar de onderzoeksrechters, onze bijdrage tot interpol, nieuwe ontwikkelingen binnen DNA en de eerste resultaten van onze tevredenheidsenquête.

Veel leesplezier

*Jan DE KINDER
Directeur-generaal NICC*

EEN BLIK IN HET BREIN VAN DE ONDERZOEKSRECHTER HET NICC INVESTEERT TEVREDENHEIDSENQUÊTE INTERNATIONALE ERKENNING VOOR NICC-EXPERTS

Federale Overheidsdienst
Justitie

.be

EEN BLIK IN HET BREIN VAN DE ONDERZOEKSRECHTER

Op zoek naar het waarom achter een aanhoudingsmandaat

Toen in 1990 de nieuwe wet op de voorlopige hechtenis werd aangepast en de vrijheid onder voorwaarden werd geïntroduceerd, was dat onder andere om te vermijden dat het aanhoudingsmandaat opgevat of misbruikt zou worden als een soort van voorschot op een eventuele latere straf. Vandaag bestaan er alternatieven voor de voorlopige hechtenis, maar wie denkt dat het aantal keer dat onderzoeksrechters iemand onder aanhoudingsmandaat plaatsen dan wel gedaald moet zijn, slaat de bal mis. Een studie van het NICC brengt binnenkort in kaart hoe dat precies komt.

Waarom beslist een onderzoeksrechter in bepaalde situaties om iemand in voorlopige hechtenis te plaatsen? En waarom in andere gevallen niet? Het is het opzet van een studie die op dit moment wordt uitgevoerd door de operationele directie

criminologie van het NICC, onder leiding van Eric Maes.

20 jaar, 1500 personen

“Een eerste belangrijke fase van het onderzoek is net afgerond”, steekt onderzoeker Carrol Tange van wal. “Afgelopen anderhalf jaar hebben we gegevens verzameld uit 915 gerechtelijke dossiers, over in totaal 1500 personen, uit de gerechtelijke arrondissementen van Antwerpen, Brussel en Luik. Het gaat om allerlei soorten dossiers en misdrijven en om personen waarvoor door de raadkamer een beslissing in het kader van de regeling van de rechtspleging genomen is, ongeacht of die persoon onder voorlopige hechtenis geplaatst is of niet. Ons doel is immers om te zien waarom een onderzoeksrechter in bepaalde gevallen beslist om wél tot een aanhoudingsmandaat over te gaan, en waarom in andere gevallen niet. We zijn ook benieuwd naar de factoren die de duurtijd van de voorlopige hechtenis bepalen.”

Voor de studie gaat het NICC maar liefst 20 jaar terug in de tijd. De onderzoekers hebben van de jaren 1988, 1993, 1998, 2003 en 2008 telkens

70 dossiers bestudeerd. Voor elke persoon die in die dossiers voorkwam en waarvoor een beslissing in het kader van de regeling van de rechtspleging genomen werd, vulden Carrol en zijn collega Dieter Burssens een fiche in, die het dossier van die persoon quoteerde op een aantal variabelen. “Dat gaat van land van herkomst, geslacht, of iemand aan het werk is of niet, recht heeft op verblijf in België of niet, over de doorlooptijd van het dossier, tot de aard van het misdrijf en de ernst. Stuk voor stuk zijn het factoren die de beslissing van de onderzoeksrechter kunnen beïnvloeden.”

Maanden in de kelder

Het verzamelen van de gegevens voor die 1500 personen bleek geen sinecure en schetst meteen ook wat het precies inhoudt om dit soort onderzoekswerk te doen, zo vertelt Carrol. “We wilden teruggaan tot 1988, omdat de wet veranderde in 1990 en we de situatie voor die wetswijziging als vertrekpunt wilden nemen om de evoluties in kaart te brengen. Maar het bleek erg moeilijk om dossiers uit 1988 te pakken te krijgen. In Luik en Antwerpen waren er bijvoorbeeld geen dossiers meer van dat jaar. Het is ook niet altijd duidelijk waarom dossiers soms wél en soms niet bewaard worden: gaat het om grotere zaken? Om gemediatiseerde zaken? De regels waren verschillend van arrondissement tot arrondissement.”

Het zorgde ervoor dat Carrol en zijn collega Dieter maanden doorbrachten in Luik, Brussel en Antwerpen. “In de kelders van het Brusselse justitiepaleis bijvoorbeeld, hadden de medewerkers een soort landkaartje voor me gemaakt waarop stond in welke kelder ik welke jaren kon terugvinden”, lacht Carrol. “De kelders onder

het justitiepaleis zijn een echte doolhof. In Luik moest ik dan weer elke onderzoeksrechter apart bezoeken samen met de deken, omdat de registers die nodig zijn voor de steekproeftrekking er per kabinet bewaard worden. Soms gaan dossiers ook verloren of zijn ze slecht gesorteerd of hebben ze een eigen leven, bijvoorbeeld wanneer de verdachte in beroep gaat. Gelukkig brengt de informatisering van de registers van juridische dossiers soelaas. Voor de recentere jaren was het veel makkelijker om de nodige gegevens te pakken te krijgen.”

Van beschrijvende analyse tot diepteonderzoek

De studie mag best uniek genoemd worden, want voor het eerst in België wordt er in een

longitudinaal perspectief diepteonderzoek gedaan naar de redenen waarom iemand al dan niet onder aanhoudingsmandaat geplaatst wordt en voor hoe lang. “We beperken ons dus niet tot cijfers, maar zoeken naar het waarom. We beperken ons ook niet tot één soort misdrijf én we bekijken de situatie bovendien over een langere periode. Dat maakt dat we evoluties in de toepassing van de voorlopige hechtenis in kaart zullen kunnen brengen”, schetst Carrol.

Zoals gezegd is de eerste fase van het onderzoek nu afgerond. De fiches van de 1.500 personen zijn gecodeerd in een databank en nu komt het erop aan met de gegevens in dat bestand aan de slag te gaan. “Tegen 13 december was alles rond en organiseerden we met succes een internationaal seminarie. Nu gaan we verder en gaan we in complexe analyses op zoek naar bepaalde links

tussen variabelen, naar de factoren die een invloed hebben – of niet – op de beslissing van de onderzoeksrechter, naar eventuele predictieve factoren voor de beslissing en het relatieve gewicht daarvan.”

Het uiteindelijke rapport van de studie wordt verwacht in het voorjaar van 2014, maar uiteraard kunnen nadien bepaalde facetten van het onderzoek nog verder uitgediept worden. Wordt dus zeker vervolgd...

HET NICC INVESTEERT

Efficiënter DNA-onderzoek dankzij gloednieuwe robot en maxistub

Wanneer een verdachte bloed, sperma of speeksel op zijn slachtoffer, een voorwerp of de plaats delict achterlaat, vinden speurders vrij makkelijk een hoge concentratie aan DNA om te onderzoeken in forensische laboratoria. Is dat niet het geval, dan moeten onderzoekers vaak op zoek naar sporen van huidcontact, waarbij het DNA veel minder sterk geconcentreerd aanwezig is en waarbij grotere oppervlaktes onderzocht moeten worden op mogelijke sporen. Het DNA-laboratorium van het NICC investeert nu als eerste laboratorium in Europa in een gesofistikeerde robot, waarmee dit soort analyses een pak efficiënter zal verlopen én waardoor de kans op bruikbaar resultaat verhoogt.

Verdachten laten vandaag de dag steeds minder vaak bloed, sperma of speeksel achter op hun slachtoffers. DNA-experten worden in die gevallen vaak gevraagd om op zoek te gaan naar DNA-materiaal op plaatsen waar er huidcontact was tussen de dader en het slachtoffer.

Hoge concentratie aan cellen nodig

NICC-experte Sabrina Zorbo vertelt: "Wanneer iemand door een dader wordt vastgegrepen bij het hemd bijvoorbeeld, kunnen we DNA vinden van de dader op het hemd. Maar huidcontact is vluchtig en het DNA zal niet in sterke concentratie aanwezig zijn op het hemd. Daarom moeten we bij dit soort dossiers grotere oppervlaktes van de stof onderzoeken, op zoek naar een voldoende grote concentratie van cellen van de dader om te analyseren."

De technieken die onderzoekers daarvoor vandaag hanteren, stuiten echter op beperkingen. In eerste instantie wordt vaak het wattenstaafje gebruikt, maar dat gaat snel slijten wanneer grotere oppervlaktes moeten afgewreven worden op zoek naar DNA-cellen. Een tweede techniek is om een stukje uit de kledij van het slachtoffer te knippen. Maar welk stukje van het hemd heeft de dader precies vastgegrepen? De experts zijn op dat vlak vaak aangewezen op hun intuïtie en gezond verstand.

Meer rendement dankzij gesofistikeerde robot

De oplossing ligt in het kunnen onderzoeken van grotere stukken stof. Tot voor kort deden de experts van het DNA-laboratorium dat – net

als alle andere DNA-labo's in Europa - door verschillende stalen te nemen van verschillende vierkante centimeters stof en die stuk voor stuk te analyseren, om daarop de stalen weer samen te voegen en zo een voldoende hoge concentratie aan DNA-materiaal te hebben. Een tijdsintensief proces met een niet uit te sluiten risico op contaminatie en een klein verlies aan rendement. Maar dankzij de investering in een nieuwe robot is dat procédé voor het DNA-laboratorium van het NICC binnenkort verleden tijd.

Expert Fabrice Noël licht toe: "We zijn het eerste forensische laboratorium in Europa dat deze robot implementeert. Het toestel kwam eind oktober bij ons aan en na een validatieperiode zal hij begin 2014 operationeel zijn. Dankzij dit toestel kunnen we binnenkort meerdere vierkante centimeters stof in één grote staaltube onderzoeken, waar we tot op vandaag vierkante centimeter per centimeter in aparte kleinere staaltubes moesten analyseren. Met de robot verhogen we het rendement van ons onderzoek, verkleinen we het risico op contaminatie én kunnen we sneller werken."

Maxistub verzamelt microsporen

De robot zal niet alleen gebruikt worden voor analyses van mogelijk huidcontact, maar ook bijvoorbeeld voor onderzoek naar verdund bloed. Sabrina gaat verder: "Stel dat een dader zijn hemd gewassen heeft na het plegen van de feiten, dan vind je nog steeds DNA tussen de vezels, zij het dan in een veel minder sterke concentratie. Ook daar biedt de robot soelaas: we knippen een stuk

stof uit het hemd en analyseren dat dan op DNA. Heeft een verdachte bijvoorbeeld het slachtoffer in de koffer van zijn wagen vervoerd, dan kunnen we nu ook een stuk van de stof uit de koffer analyseren met de robot."

In de praktijk zal het NICC de toepassing van de robot combineren met staalname via de maxistub, die nu al gebruikt wordt in het laboratorium. "Een klevende substantie, zoals van een tape of van een stub die typisch gebruikt wordt bij vezel- of textielstaalname, recupereert ook menselijke cellen. Dus zijn we verschillende types stubs beginnen testen. Dat heeft ons gebracht bij de makkelijk te hanteren maxistub: een stub met een groter kleeoppervlak, waarmee we een grotere oppervlakte (10 à 20 cm²) kunnen 'afstempelen' om DNA-materiaal te verzamelen. Waar we tot op vandaag het klevende cirkeltje van de stub daarna moeten verknippen in kleine stukjes, die in aparte kleine tubes geanalyseerd worden, zal dat klevende cirkeltje in één stuk in de nieuwe robot kunnen voor analyse." En ook dat betekent tijdswinst én een grotere kans op bruikbare resultaten.

Een grote stap vooruit, zo noemt Sabrina de nieuwe robot en het werken met de maxistub: "De laatste jaren bestaat de meerderheid van onze dossiers uit het onderzoeken van wat wij 'microsporen' noemen: dat zijn sporen waar heel weinig DNA in zit. Daders laten niet meer zo snel bloed of sperma achter, ze gaan daar bewuster mee om. En net omdat we zo veel dergelijke dossiers moeten onderzoeken, is het van belang dat we erg efficiënt te werk kunnen gaan."

HARTELIJK DANK!

NICC positief beoordeeld in tevredenheidsenquête

Herinnert u zich nog dat we met de vorige editie van ons minimagazine een enquête meestuurden? Omdat we het belangrijk vinden om ook onszelf onder de loep te nemen, peilden we daarin naar uw tevredenheid over het NICC. Van hoe tevreden u bent met onze forensische expertise, over ons deskundigenverslag, tot de manier waarop we met u communiceren. Vandaag stellen we u graag de resultaten voor.

Nadat we in 2009 ook al naar uw tevredenheid over ons instituut peilden, vonden we het hoog tijd om dat dit jaar opnieuw te doen. Het opzet? Evalueren in welke mate we vorderingen maken op het vlak van de werkpunten die we destijds formuleerden én peilen naar uw algemene tevredenheid over onze dienstverlening, nu vandaag.

Op zoek naar maximale respons

"In eerste instantie waren we benieuwd naar de score van ons deskundigenonderzoek", zegt communicatieverantwoordelijke Inge Buys. "Sinds 2009 hebben we hard gewerkt om de levertijd van onze rapporten in te korten en de leesbaarheid ervan te verhogen. Door de komst van onze forensische adviseurs en door een intake gesprek proberen we ook om de kostprijs van forensisch onderzoek te drukken. Bovendien waren we benieuwd naar de mening van de magistratuur over de manier waarop we met hen communiceren."

Dus weerom werd er in samenwerking met de FOD P&O een tevredenheidsenquête opgesteld en uitgestuurd, op papier én elektronisch. "Ons minimagazine blijkt een medium te zijn dat vaak bijgehouden wordt door de magistraat of

onderzoeksrechter", zegt Inge. "Het was dus een uitgelezen gelegenheid om de enquête daarmee mee te sturen. Maar daarnaast wilden we ook de digitale kanalen benutten: we stuurden onze enquête ook uit via mail, Intrajust, zetten ze op onze site, op de site van FOD Justitie, ... Alle middelen waren goed om zo veel mogelijk respons te krijgen."

In totaal kwamen er 178 ingevulde enquêtes terug, waarvan er 147 bruikbare resultaten bevatten. "Dat komt neer op 16% van de totale populatie van magistraten en onderzoekers, wat niet zo veel is, maar toch meer dan in 2009 (12%). Uiteraard betekent dit dat de antwoorden indicaties zijn, al beschouwen we de enquête wel als een belangrijk werkinstrument om te meten of we goed bezig zijn. Het feit dat bijna de helft van de ingevulde enquêtes ons op papier bereikte, toont ook aan dat er binnen ons vakdomein nog vaak op papier gewerkt wordt", zegt Inge.

Vaker tevreden tot zeer tevreden

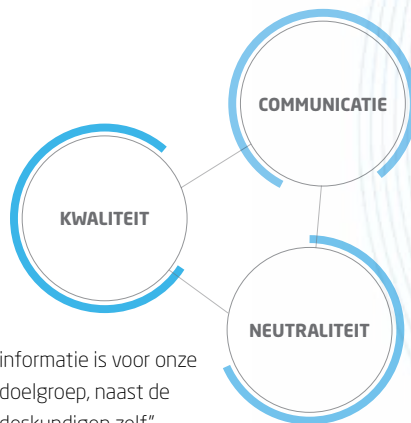
Van de 147 bruikbare enquêtes moesten er uiteindelijk nog 38 geschrapt worden, omdat de respondenten aangaven nooit een forensisch deskundige of een expert van het NICC te vorderen. "Dat bracht ons op een populatie van

109 respondenten, die we dan in eerste instantie gevraagd hebben naar hun algemene tevredenheid over onze laboratoria", gaat Inge verder. "Globaal gezien was het al erg fijn om vast te stellen dat ál onze laboratoria veel vaker een score 'zeer tevreden' of 'tevreden' kregen dan in 2009. Bovendien kreeg geen enkel labo nog de score 'zeer ontevreden'. In totaal gaven 96% van de respondenten aan tevreden tot zeer tevreden te zijn, terwijl dat in 2009 slechts 87% was."

Daarna ging de enquête dieper in op de tevredenheid over de forensische deskundigen van het NICC. Hoe bereikbaar, objectief en neutraal zijn

ze? En wat met het persoonlijke contact: zijn ze beschikbaar voor overleg of advies? "Ook hier zien we een duidelijke trend naar meer zeer tevreden respondenten, en ontevreden reacties waren er niet meer", zegt Inge. "Vooral op het vlak van persoonlijk contact scoren we een pak hoger (104 mensen zijn tevreden tot zeer tevreden, terwijl dat er in 2009 slechts 78 waren)."

Ook wat betreft het deskundigenverslag – een werkpunt voor het NICC sinds de vorige enquête – scoren we merkbaar beter. “We gaan vooruit op het vlak van duidelijkheid, bruikbaarheid, levertijd én leesbaarheid. Dat laatste is erg belangrijk voor ons, omdat we hier erg hard aan de weg getimmerd hebben. De resultaten van de enquête geven ons een mooi signaal dat we goed bezig zijn, maar deze aspecten blijven een aandachtspunt. We kunnen nóg beter, en we zullen hier de komende jaren hard aan blijven werken.”

Neutraliteit, kwalitatieve aanpak en communicatie cruciaal

Wie het NICC een beetje kent, weet ook dat we prat gaan op onze onafhankelijkheid, onze kwalitatieve aanpak én op het feit dat u bij ons terecht kan voor multidisciplinaire onderzoeken. Maar hoe evalueert u ons op die punten? “Het is duidelijk dat de klanten deze aspecten van onze dienstverlening net zo belangrijk vinden als wij”, zegt Inge. “Anno 2013 vinden de respondenten onafhankelijkheid, accreditatie en een multidisciplinaire aanpak veel vaker zeer belangrijk dan in 2009. Dat sterkt ons in onze overtuiging om hier blijvend op in te zetten.” Ook onze dienstencatalogus, de website, onze klachtenafhandeling en de kwaliteit van onze opleidingen scoren een pak beter dan in 2009. “Dat toont aan dat een aantal van onze initiatieven, zoals ook dit minimagazine, goed gesmaakt worden”, zegt Inge. “We hebben behoorlijke stappen vooruit gezet in onze communicatie met de magistratuur. Ze kennen ons beter en geven aan dat ze het fijn vinden om vaker van ons te horen. Uit de resultaten blijkt ook dat het minimagazine een belangrijke bron van

informatie is voor onze doelgroep, naast de deskundigen zelf.”

Wat betreft de dienstencatalogus, de website en de manier waarop klachten behandeld worden, ziet Inge wel nog groeipotentieel. “Op die vlakken kunnen we het nog beter doen. De communicatie tussen ons en de magistratuur moeten we continu onder de loep blijven nemen. Ons vakdomein evolueert en de noden veranderen. Dat vereist permanente communicatie.”

Blijvend ambitieus

Uit de enquête blijkt ook dat de dienst Gecoördineerde Dossiers duidelijk geapprecieerd wordt door de magistratuur. Inge licht toe: “Deze nieuwe dienst bestaat uit twee forensische adviseurs die de magistraat of onderzoeksrechter bijstaan op het vlak van forensisch onderzoek. Ze zijn perfect op de hoogte van de verschillende soorten expertises en begeleiden de magistratuur om een juiste strategie uit te stippelen wat betreft de overtuigingsstukken die in een dossier onderzocht moeten worden. De respondenten geven in de enquête aan tevreden tot zeer tevreden te zijn over deze dienstverlening. Het is met dit soort advies dat we het verschil kunnen maken. We hopen deze dienstverlening in de toekomst dan ook nog verder uit te breiden.”

De komende maanden worden de resultaten van de tevredenheidsenquête intern én extern gedeeld met alle belanghebbenden. “We plannen ook rondetafelgesprekken, roadshows en diepte-

interviews, omdat we graag wat meer in de diepte willen praten over bepaalde onderwerpen. De vraag welke nieuwe forensische disciplines we bijvoorbeeld nog zouden moeten aanbieden, leverde in deze enquête weinig respons op. Wellicht kunnen we de noden van de magistratuur op dat vlak beter in kaart brengen via gesprekken”, zegt Inge.

Zelf geeft ze aan met gepaste trots naar de resultaten van de bevraging te kijken, net als directeur generaal Jan De Kinder overigens. “Dit is een signaal dat we op de goede weg zijn, dat onze acties gesmaakt worden door de magistratuur”, zegt hij stellig. “Tegelijk blijven we werken aan onze dienstverlening. Ons deskundigenverslag kan nog sneller, duidelijker en bruikbaarder. Een elektronisch rapport kan daar zeker toe bijdragen. Misschien moeten we ook streven naar nog meer expertises op maat, door vaker forensische intakes te doen. We gaan verder ook blijven inzetten op opleidingen op maat én op de interpretatie van onze onderzoeksresultaten. Als we ze nog beter vertalen naar de taal van de magistratuur, worden onze onderzoeken nog bruikbaarder en helderder. En daar draait het tenslotte om!”

Kijkt u graag de volledige resultaten van de tevredenheidsenquête in? Mail dan naar nicc-incc@just.fgov.be

INTERNATIONALE ERKENNING VOOR NICC-EXPERTS

Labo verf en kruitsporen gevraagd voor conferentie Interpol

Elke drie jaar tekent de directie van de forensische laboratoria van over heel de wereld present op het International Forensic Science Managers Symposium in Lyon, een internationale conferentie georganiseerd door Interpol. Ze volgen lezingen gegeven door forensische deskundigen. En wij zijn maar wat fier dat ook dit jaar twee experts van het NICC gevraagd werden om te spreken over hun vakgebied.

De deelnemers, een 160-tal forensische managers krijgen op drie dagen tijd een stand van zaken van het forensisch onderzoek binnen de belangrijkste expertisedomeinen.

Wereldwijd erkend voor kruitsporenonderzoek

"Dit symposium richt zich tot directeurs van forensische laboratoria van over heel de wereld", begint NICC-directeur Jan De Kinder. "Het publiek is erg divers, want de deelnemers kunnen net zo goed politiemensen zijn die a priori niet zo veel wetenschappelijke kennis hebben, als wetenschappers die geïnteresseerd zijn in alle details. Experts van over heel de wereld brengen op het symposium de recentste evoluties binnen hun expertisedomeinen, over nieuwe onderzoeksmogelijkheden tot de evoluties op het vlak van managementtechnieken binnen forensische laboratoria."

Voor expert kruitsporenonderzoek Sébastien Charles is het al de derde keer dat hij mag presenteren. "Mijn collega en ik hebben drie jaar literatuur over kruitsporenonderzoek doorgenomen", zegt hij. "In totaal hebben we een 50-tal artikels gelezen en becomeментарieerd. Onze bevindingen hebben we gebundeld in een samenvatting van een 50-tal pagina's, en de belangrijkste conclusies hebben we gepresenteerd op de conferentie."

ook koploper op het vlak van verf

Naast Sébastien Charles mocht ook Laetitia Heudt, expert verf, haar bevindingen uit maar liefst 230 artikels over haar vakgebied presenteren. "Binnen mijn expertise is er enerzijds een analytisch luik, over de methodes die we gebruiken binnen verfonderzoek, én zijn er anderzijds ook de industriële evoluties binnen de productie van verf. We hebben ons dus in een erg uitgebreide literatuurlijst moeten verdiepen", zegt ze. "Gelukkig pakten we dit als team aan: vele handen maken licht werk én zo is iedereen binnen ons labo verf ook perfect op de hoogte van de recentste evoluties."

Het spreekt voor zich dat de experts hier ook interessante contacten legden. "Daaruit onthouden we vooral dat de tendensen binnen de meest diverse expertises raakvlakken hebben", zegt Sébastien. "Wij hebben onze presentatie bijvoorbeeld geënt op problemen die er zijn op het vlak van de interpretatie van resultaten. En wat blijkt? Wij zijn niet de enigen zijn die ons hieromtrent vragen stellen. De interpretatie van resultaten is een hot topic, een algemeen belangrijk gegeven, over de verschillende expertisedomeinen heen."

Ervaring met echte dossiers sterke troef

Directeur Jan De Kinder is ontzettend fier op het feit dat twee NICC-experts gevraagd werden voor het symposium. "Voor mij is dit een hele grote erkenning van onze positie als forensisch instituut op internationaal niveau. Het NICC trekt duidelijk de kaart van wetenschappelijk instituut met hoog opgeleide medewerkers. We investeren enorm in onze wetenschappelijke aanpak en in kwaliteit. Van de zestien expertisedomeinen die op het programma stonden, werden er twee door ons verzorgd. Daar mogen we echt trots op zijn! Vooral het feit dat het NICC een wetenschappelijke aanpak combineert met echte praktijkervaring, blijkt een succesformule. Er zijn labo's die technisch gezien beter uitgerust zijn maar die anderzijds minder echte dossierervaring hebben. Dat het NICC wetenschappelijke kennis combineert met onderzoek van echte dossiers, maakt dat we kunnen uitgaan van reële cases, in plaats van te moeten werken met theoretische cases. Die praktijkervaring heeft er mee voor gezorgd dat onze labo's kruitsporen en verf mochten presenteren op dit symposium."

Verantwoordelijke uitgever: Jan De Kinder
Fotografie: Lisa Van Damme
Concept & realisatie: www.rca.be
Overname uit dit magazine is alleen geoorloofd na schriftelijk akkoord van de uitgever.

Haalt veel uit weinig

Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie

Criminalistiek - laboratoria

Vilvoordsesteenweg 100, 1120 Brussel

Criminologie

Botanique Administratief Centrum - Finance Tower, Kruidtuinlaan 50, bus 71, 1000 Brussel

+32 2 240 05 00 • +32 2 241 61 05 • nicc-incc@just.fgov.be • www.nicc.fgov.be